

1.0 Uvod

Antička Grčka ili Stara Grčka je naziv koji se koristi za opisivanje svijeta u kojem se govorilo grčkim jezikom u doba antike. Taj naziv se ne odnosi samo na područje današnje grčke države, nego i na područja naseljena Grcima u doba antike: Kipar, egejska obala Turske (tada poznata kao Jonija), Sicilija i južna Italija (poznata kao Velika Grčka, Magna Graecia), te brojne kolonije/naselja raštrkana po obalama Mediterana i Jadrana te Crnog mora, odnosno, probalnih područja današnjih država: Albanije, Bugarske, Egipta, Francuske, Hrvatske, Libije, Španije i Ukrajine. Vjeruje se da su Grci krećući se prema jugu doselili na grčko poluostrvo u nekoliko valova početkom III stoljeća p.n.e. a zadnja je bila navala Dorana.

Razdoblje od 1600. do oko 1100. godine p.n.e. je doba mikenske Grčke, a poznato je po vladavini kralja Agamemnona i ratovima protiv Troje kao što je prikazano u Homerovim epovima. Razdoblje od 1100. godine do VIII stoljeća p.n.e. naziva se "mračnim dobom" jer iz tog razdoblja nema nikakvih zapisa, a arheološki dokazi su oskudni. Istorija stare Grčke se završava vladavinom Aleksandra Velikog koji je umro 323. godine p.n.e. Nakon toga slijedi doba helenističke Grčke. U pregledavanju izvora iz Istorije stare Grčke potrebna je velika opreznost. Grčki Istoričari i politički pisci čija su djela preživjela, a među kojima su naorčito ugledni Herodot, Tukidid, Ksenofon, Demosten, Platon i Aristotel, bili su uglavnom Atinjani ili njeni simpatizeri, a svi su bili politički konzervativci. Zato znamo daleko više o Istoriji i politici Atine od bilo kojeg drugog grčkog grada i njegove Istorije. Osim toga, ovi su se pisci usredotočili gotovo isključivo na cjelokupnu političku, vojnu i diplomatsku istoriju, a zanemarili su ekonomsku i socijalnu Istoriju. Napor da se istorija stare Grčke postavi na naučnim temeljima, dakle, mora biti uložen i u otkrivanje i otklanjanje pristranosti u datim izvorima. Grčka je u VIII stoljeću p.n.e. počela izlaziti iz mračnog doba koje je slijedilo nakon propasti mikenske civilizacije. Pismenost se izgubila i mikensko pismo je zaboravljeno, pa su Grci prilagodili feničanski alfabet grčkom i od oko 800. godine p.n.e. počinju se pojavljivati prvi takvi pisani zapisi. Grčka je bila podijeljena na mnogo malih samostalnih zajednica (polis) čije su teritorije i oblik bili uslovljeni dramatičnom grčkom geografijom: svako ostrvo, dolina i ravnica su odijeljeni od susjedstva morem ili planinskim lancem.

1.1 Umjetnost i Arhitektura Antičke Grčke

Umjetnost antičke Grčke imala je ogroman uticaj na kulture mnogih zemalja, naročito na polju skulpture i arhitekture. Umjetnost starog Rima se temeljila na grčkoj; izrađeni su mnogi umjetnički objekti po uzoru na grčke, zahvaljujući takvim rimskim umjetninama, koji su često bili "samo" kopije, danas je poznat dio opusa grčkih umjetnika. Osvajanja Aleksandra Velikog na Istoku započela su viševjekovnu kulturnu razmjenu kojom su grčki uticaji doprli i do Doriforos, usporedba mramorne i bronzane verzije.

O njegovim djelima svjedoče replike, kopije i tekstovi antičke literature; Menada, Heraklo, Afrodita, alegorijska grupa Eros (Ljubav), Pathos (Žudnja), Himeros (Čežnja) i dr. Sa Leoharesom, Brijaksisom i Timotijem radio je skulpture koje su ukrašavale Mauzolej u Halikarnasu. Učestvovao je i u obnovi Artemidinog hrama u Efesu. I Mauzolej u Halikarnasu i Artemidin hram u Efesu ubrajali

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com